Единъ день мащехата уловила сиротицата да бие сестричето. То се уплашва и забѣгва въ гората. Стояло до като се мръкне. Изпаднала нощь и нѣмало какво да прави сестричето.

И замолило се Богу: Направи ме птица да изхвръкна, братчето си да видя, Боже.

А братчето се молило: превърни ме на птица, Господи, да хвръкна на високо, да погледна на широко и сестричето си да найда.

Богъ чулъ молбата имъ.

~~[illegible]~~ Сестричето литнало изъ гората и спомнило си, че кога се играели на криеница, се обаждало съ думата Куку! подвикало: Куку — Куку! Да би я познае по това братчето ѝ.

Братчето ѝ дочуло гласа ѝ — отвръщало: Чух, чух...

Отъ тогазъ кукувиците отъ ранни зори се чуятъ изъ гората, като че все и бягатъ отъ майка мащеха. и викатъ:

— Куку, Куку!

А братчето ѝ, станало на птица, като се скрие свѣта и настане нощь се обажда и дири сестричето и вика:

— Чух, чух!

Викатъ се тѣ день и нощь безъ да се видятъ.

Тъй се появиха чухалата и кукувиците.